

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, și pace vouă, fiilor străjeri și lucrători în cetate!

Ne așezăm în sfat, fiilor. Începem cele șapte săptămâni ale postului mare din an și trebuie să așez peste voi binecuvântare și putere, și acestea se fac lucrătoare prin iubirea voastră de Dumnezeu, care face ușoară ca fulgul toată lucrarea duhovnicească și trupească pentru ea a celor ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ, căci fără de iubirea aceasta nu se alege pentru Dumnezeu nimeni, o, nimeni, fiilor. Are, însă, Domnul nevoie de fii, de ucenici iubitori și statornici până la sfârșit, și aceștia sunt cei ce cu iubire ascultă de așezările sfinte ale bisericii Mele și nu tocmeșc pentru ele, ci le împlinesc pentru viața lor cea pusă în rânduiala cea pentru sfinți, și care prin sfinți a fost așezată de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

O, pace vouă! Această urare să vă învioreze în toate, fiilor, căci Domnul grăiește vouă, și adunăm pe lângă lucrarea cuvântului Meu de azi pe cei ce așteaptă să vin cuvânt de povață și de binecuvântare în această zi, după care începe prima zi a postului mare și toate celelalte una după alta până la ziua sărbătorii învierii Mele dintre cei morți, fiilor.

Blânzi și smeriți cu inima în toată clipa, aceasta să învățați să lucrați în toată vremea postului mare, dar vă trebuie iubire și ținare de minte, fiilor, ca să vă între în fire această fire a Mea, căci Eu așa am fost, blând și smerit cu inima am fost înaintea Tatălui și a semenilor. Vă veți îngrijora pentru această ascultare, dar Eu vă dau povață, să-L aveți și să-L țineți pe Domnul lângă voi mereu, adică să vă purtați cu toți cei din jur ca și cu Dumnezeu, blânzi și smeriți cu inima, și aceasta poate numai cine nu caută să fie mai sus, mai mult decât ceilalți, ci mai puțin să fie, și va putea acesta să asculte așa. O, această lucrare împlinită Îl aduce pe Domnul locuitor cu cel ce Îl iubește pe El, și îl ridică pe cel împlinitor lângă Domnul, și iată iubirea care-l face pe creștin să țină post de el însuși, de lume și de diavol și să se umple de cele de sus ale raiului și să lucreze pe pământ aceasta, și iată taina raiului, ea coboară peste voi și vă lucrează și lucrează rai pe pământ, căci raiul este de câștigat de fiecare dintre cei ce s-au ales pentru Domnul.

Fiilor, fiilor, iată ce vă spun: Cel ce iubește pe Domnul nu se mai iubește pe sine, nu mai poate să facă aceasta, căci iubește, și îi este plină de veghe inima pentru Cel iubit. O, dacă Adam ar fi voit să facă aceasta, era altfel astăzi pe pământ, dar dacă el n-a voit așa, hai să puteți voi, măi fiilor! O, nu iubiți nimic și pe nimeni, decât pe Domnul cu toată ființa voastră, și așa să vă fie iubirea dintre voi, iubindu-L pe El prin toate, Lui să-I închinați toate odată cu voi, fiilor, o, și ce rai frumos se poate ivi pe pământ între om și Dumnezeu, între frați și Mine, fiilor, iar Eu în mijlocul lor cu tot ce am Eu de așezat și de lucrat pentru salvarea făpturii care a fost și care este, și care a pierdut raiul din pricina pierderii iubirii de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, nu uitați lucrarea și iubirea raiului. Purtați-vă în toată vremea unii față de alții ca și cum v-ați purta cu Dumnezeu, căci voi nu trebuie să fiți niște oameni și atât, și trebuie să fiți îndumnezeiți, și tot așa să vă și purtați. O, aveți grijă de inimă dulce în voi, de minte sfântă, de simțire cu dor de Mine în voi, de dragoste ca a Mea între frați, și așa să treceți vremea postului mare, că este nevoie de rugăciune cu putere în ea, și apoi cu împliniri, căci cu post și rugăciune se împlinesc cererile cele mari, biruințele cele mari, lumea și ispitele ei și diavolul acestora. Numai așa veți scăpa de ceea ce a făcut Adam în rai, că e vremea harului, de două mii de ani e vremea harului, nu mai e vremea trupului. Vor fi veșnice păreri de rău când păcatele le vor citi pedeapsa pentru ele la cei ce au iubit trupul și atât.

Strig la cei ce trăiesc numai cu păcat zi și noapte și le spun și lor: O, scuturați-vă de păcat, spălați-vă de această tină vopsită ca să placă omului! Deșteptați-vă din pofta trupului și lăsați-vă spre Duhul de viață dătător, căci trupul moare, și va suferi sufletul lui apoi laolaltă cu el. O, nu vă mai căutați trupurile, ele vă dezmoștenesc de împărăția lui Dumnezeu, de odihna care vine. Stați departe unii de alții, căci trupul miroase a păcat și atrage spre păcat. Ba mai mult vă povățuiesc, căci este scris că vremea se tot scurtează și s-a scurtat de tot, așa încât cel ce are femeie să fie lângă ea ca și cum n-ar avea femeie, căci altfel trag spre păcat cei doi, cei mulți și atât de mulți de partea păcatului. Mai este vreme de iertare dacă alegeți ridicarea din păcat.

O, omule fără frică de Dumnezeu, când Îl dai pe Domnul de peste tine cazi în păcat, cazi ca și Adam, și nu uita că Adam a pierdut raiul pentru păcat. Voi, lucrători ai păcatului, vă strigă Cel ce a făcut cerul și pământul și omul! Nu e fericire păcatul așa cum credeți voi, așa cum căutați voi. Păcatul înseamnă cădere, o, fiilor rătăciți de Dumnezeu. O, dacă v-ați vedea ființa și trupul în vreme de păcat v-ați scârbi amar. Iată, vă lipsește iubirea. Pofta nu este iubire, nu vă înșelați. Iubirea înseamnă Dumnezeu, nu omul. Dacă voiți iubire, învățați de la un învățător această taină. Dacă vă iubiți copiii salvați-i de la păcat și de la pedeapsa pentru păcat și dați-le cale de salvare. Deschideți Scriptura și luați din ea îndrumare de la Mine. Eu sunt Iisus Hristos. M-am lăsat răstignit pentru păcatele voastre și aveți datoria să fiți recunoscători și să urmați iubirii de Dumnezeu ca să fiți fericiți în vecii, nu dezmoșteniți de fericirea cea de veci. O, postiți de păcat, de duhul lumii postiți, și postiți de diavolul, nu numai de mâncare și de băutură, o, nu. O, așezați-vă cu umilință în genunchi și cereți lumina învierii să vină peste voi, și nu uitați că a suferit pe cruce Domnul pentru voi. Vă chem, vă aștept, vă iert dacă veniți spre iertare și spre împăcare cu Mine, căci sunteți depărtați de Dumnezeu prin păcat, iar păcatul este moarte, așa este scris.

Binecuvântare și ridicare dau celor ce se scoală din păcat, și Mă dau lor cale de urmat și Mă dau lor iubire. Amin.

Acum, iată, omul cel zidit de mâna Mea din pământ are dorul mare, mare, are milă de Dumnezeu și cere să grăiască în cartea Mea grăirea sa pentru cei de pe pământ. Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am lăsat răstignit pentru salvarea lui și a celor ce au ieșit din el din neam în neam și au păcătuit împotriva lui Dumnezeu cu păcatul lui.

Eu îți dau ție intrare în cartea Mea, căci dorul duhului tău e tot o lacrimă după Mine, e tot o durere sfântă după Domnul Dumnezeul tău. Așadar, apropie-te, răcorește-te, fiule durut al tuturor veacurilor de până acum!

— *Lacrima duhului meu a cuprins timpul tot, o, Dumnezeule meu și Făcătorul meu. N-a mai plâns nimeni cât mine, nimeni, decât Tu, Domnul meu. Numai lacrimă Ți-am făcut, și plânsul Tău e mai durut decât al meu, căci Tu ești Dumnezeu, și Te-a usturat și Te ustură iubirea, că numai din iubire m-ai zidit, chiar dacă din pământ mi-ai lucrat trupul, dar ai pus apoi rodul iubirii Tale însămânțat în mine, iar când să rodească iubirea eu m-am luat din mâna Ta și am greșit, că nu Te-am ascultat pe Tine dacă am greșit cu iubirea, ci Te-am părăsit prin neascultare, Doamne, așa cum toți oamenii care nu Te ascultă greșesc, bieții de ei, căci sămânța mea încolțește mereu în urmași, iar Tu ai numai durerea de mângâiere.*

O, Bunule și plin de iertare, m-ai zidit și m-ai făcut numai din iubire, iar eu Te-am răsplătit cu durerea care Ți-am adus-o dacă nu Te-am ascultat. Cel ce pierde teama de Dumnezeu pățește așa când nu Te iubește, așa cum am pățit eu, Doamne. Le dau îndemn sfânt să stea departe unii de alții cei ce iubesc trupul, și nu pe Tine, Doamne, căci trupul trage la trup, și numai din pricina trupului cad cei ce cad din Dumnezeu. Te-am auzit adesea cum învățai pe poporul cuvântului Tău și le spuneai lor să treacă din trup în duh. O, învață-i pe toți această taină plină de puterea cea sfântă a iubirii de Dumnezeu, învață-i, Doamne, că ești părăsit de toți cei care nu învață, chiar dacă ei cred că sunt ai Tăi și de partea Ta.

O, am păcătuit. Nu mi-am înțeles păcatul și n-am mai putut să mă ridic din păcat. M-am temut de Tine din pricina păcatului neascultării și n-am mai putut să aleg salvarea mea, ca să rămâi cu mine, Doamne, și nu fără mine, că m-ai lucrat cu mâna și cu Duhul și cu iubirea ca să mă ai de locaș al Tău și de urmaș vrednic, după chipul și asemănarea Ta, dar eu am căzut și Te-am pierdut, și plâng, o, plâng, că toți urmașii mei mi-au semănat, au pierdut măsura tainei lui Dumnezeu și a omului zidit de Dumnezeu, au pierdut aceasta dacă eu am greșit și am căzut.

O, e neputincios tot omul, și cum să nu plâng și să tot plâng așteptându-Te pe Tine să pui în toți oamenii cunoștință de Dumnezeu și dragostea cea pentru Tine, Doamne? Acum două mii de ani, o, ce mare Ți-a fost coborârea, ce mare, Doamne Mântuitor! Ai coborât așa de mult, așa de jos, o, Doamne! O, cine poate să înțeleagă îndeajuns ce a făcut Tatăl cu Tine atunci? Ai venit, ai coborât, Te-ai născut ca omul care moare de șapte mii de ani ca să mori și Tu ca el și ca să intri după el și ca să-l scoli din locuința morților, și, venind acolo, mi-ai dat mâna să mă scoți, și să-i scoți apoi pe urmași, Doamne. O, ce multă, ce mare Ți-a fost mila, și ce multă iubirea, și ce multă mântuirea omului, Doamne!

E zi de pomenire a căderii mele din rai, din brațul Tău, din casa Ta, Doamne, ca să-i trezești pe mulți la duhul căinței și al iubirii de Tine apoi. Ceri milă de la toți, dar dacă nu le e milă de ei, de ranele rătăcirii lor prin păcat, o, nu știu ei să le fie milă de Tine. O, dă-le, Doamne daruri sfinte, dă-le minte pentru ele și pune în inimile lor darul duioșiei care să-i trezească spre milă, și dă-le grija de suflet, de duhul veșniciei, Doamne, că plânsul meu mă doare tot mai greu, mă doare cu cât oamenii stau tot în pierzare și nu-și caută salvarea. O, îndură-Te de mine! M-ai zidit cu atâta iubire. Dă-mi acum pe deplin mila Ta, dându-le oamenilor cunoștința care să-i aducă la crucea Ta, dar cu milă să le dai, că suferința este grea, iarurgia și pedeapsa pentru păcate nu-i aduc la lauda de Tine și îi pierd nepregătiți, nevindecați, Doamne.

O, mi-e duhul frânt în bucăți, după numărul urmașilor mei. O, dacă m-ai zidit, ai milă, și ai milă de cei ieșiți din mine din neam în neam. Mi-e dor de bucuria Ta și a mea, mi-e dor de bucurie, Doamne, de odihna ei cât Tine mi-e dor, iar dorul m-a ostenit, m-a obosit. Au trecut șapte veacuri de dor fără alin pentru el. O, nu numai Ție mă rog, Doamne, ci și celor de pe pământ mă rog. Ei trebuie să fie salvatorii. O, ajută-i să fie! N-ar mai trebui nici o grijă să poarte ei, decât salvarea celor de după mine născuți unii din alții până azi. Duhul Sfânt, cu Care ai zidit lumea să-i cuprindă pe ei pe toți pentru înnoirea lumii, pe care ai promis-o prin naștere din nou, o, Doamne. Îți amintesc de această făgăduință a Ta și iartă-i pe păcătoși pentru ea, căci Tu nu voiești moartea lor, dar întoarce-i la Tine, Doamne, că ei nu pot fără ajutorul Tău aceasta, o, și le dă apoi timp și putere să Te iubească, și să nu Te mai părăsească apoi așa cum eu Te-am părăsit, și așa cum Te-au părăsit fiii din acest popor hrănit de Tine, de s-au dus ei apoi în mijlocul lumii cu viața lor, după ce Tu le-ai dăruit calea ca să meargă pe ea, iar ei au judecat pe cale și au căzut în propria lor judecată, că iată, nu s-au deprins să nu greșescă judecând.

O, mult, mult aș grăi și n-aș mai sfârși, Doamne. Tu însă ești Cuvântul Care învață și zidește omul, iar eu mi-am mărturisit păcătoșenia și rodul ei. O, iartă-mi rătăcirea în toți urmașii mei, și nu ne lepăda pe noi! Amin.

— Mila Mea să fie cu tine și cu toți urmașii tăi, fiule plâns și plin de suferință odată cu facerea ta. Mila Mea așteaptă să poată omul, dar e neputincios de tot omul. Voi lucra cu duhul facerii celei noi și voi da din Duhul Meu la cei de pe pământ. Ruga ta M-a sfâșiat și Mă sfâșie ori de câte ori Îmi grăiești în auzul celor de pe pământ. Nimeni nu-ți știe arsura duhului, numai Eu o știu, Eu, Făcătorul tău. Mă uit peste chinul cel de șapte mii de ani al neamului omenesc și-Mi crește mila și Mă îndoiește ea. O, de ar fi oamenii de pe pământ să ceară pe Domnul peste ei și peste pământ! O, e departe de Mine omul, nu știe să ceară decât de pe

pământ. Plânsul tău numai Eu îl pătrund, Eu, Făcătorul tău. Am voit să nu-l ai, dar n-ai mai putut după ce am făcut femeia și am adus-o la tine s-o cunoști și s-o numești. Ea însă te-a zdrobit, dar nici după aceea tu n-ai mai putut cu Mine. Mă doare această amintire grea, și de care a atârnat apoi destinul facerii. O, strigă-Mă mereu! Și de M-ar striga și cei de pe pământ, ca să pot lucra la rugăciunea ta și a lor!

Fiilor, fiilor, iată de ce e așa de mare taina postului lângă taina rugăciunii! Adam n-a postit în rai, și iată unde duce lipsa postului și a rugăciunii cu post! O, nu uitați plânsul Meu și al celor din cer, și al celor încă așteptând și plângând sub așteptare. Plângeți și voi, o, plângeți și voi de dorul facerii celei noi a lumii, fiilor, dar fiți senini prin așteptare cu nădejde și cu lucrare mare pentru acest timp, ca să vină el pentru alinarea celor din cer și a celor ce încă așteaptă salvarea și descătușarea lor.

O, fiți senini, senini la inimă și la față pentru vremea postului. Cercetați-vă gândurile și vorbirea și iubirea, fiilor. Nu pătați vremea postului, nu fiți uituci de cele ce trebuie să lucrați cu post și cu rugăciune. Dacă ar fi să aveți ne iubire între voi, o, să nu vă așteptați să aveți parte de rod prin postire de bucate. Dacă aveți vorbiri deșarte, gânduri deșarte, nedăruire, căinare, iubire de sine, protejare de sine, cârtire, nemulțumire, o, e slabă puterea postului prin acestea. Fiecare să fie pentru celălalt, nu pentru sine, că asta este puterea fiecăruia din voi, și totul din iubire, fiilor, căci cine nu lucrează așa, lucrează păcat, lucrează ce nu este plăcut iubirii de Dumnezeu și de semenii.

O, nu iubiți somnul, nu-l iubiți, ci vegheați, fiilor. Dacă nedormitul vă este o suferință, o, numai suferința vă poate crește mari pentru Domnul, ea, și nu odihna, fiilor, ci jertfa cea plăcută, nădejdea în puterea voastră de la Domnul, nu de la voi, nu de la trup, fiilor.

O, cine vă mai învață mai părintește ca pe niște ucenici? O, ajutați-Mă să vă am și să lucrez cu voi prin post și rugăciune, că iată, țara noastră stă în despărțire de Dumnezeu și n-are sprijin sfânt, iar Eu nădăjduiesc în voi ca să lucrez cu voi pentru țara Mea de azi, pentru România Mea, că în ea vă am pe voi și voiesc s-o facem frumoasă, să fac din ea o floare dulce și plină de mireasmă sfântă, la care să tragă neamurile de pe pământ, că am în ea râul Meu de cuvânt pentru înviere, pentru înnoirea lumii, fiilor.

O, fiți cu gândul numai la Mine, numai la cei din cer, numai la îngerii cei ajutători, numai la puterile cerești, care să lucreze cu voi pentru cele ce sunt de împlinit, că așteptarea e mare, fiilor. Duhul lumii e peste tot, iar voi hrăniți-vă cu Duhul lui Dumnezeu și biruiți lumea așa cum Eu am biruit-o în vremea postului cel de patruzeci de zile, căci în vreme de post sunt biruite ispitele toate și lumea, așa cum Eu, Domnul, am avut de lucrat în vremea cea de post.

Și acum povață să luați pentru post, că vă învăț să stați sub veghe, fiilor, și să lucrați totul cu știre, cu ascultare de cuvântul Meu de peste voi, și să vă fie teamă să lucrați altfel pe cale cu Mine, că e primejdie, fiilor, așa cum ați văzut voi cât i-a primejduit de mult pe cei dintre voi care n-au ascultat așa, și au pierdut cetatea Mea și veghea Mea de peste ei și sunt ei acum răzleți prin locuri primejdioase, prin lume, fiilor.

O, binecuvântată să fie peste voi vremea postului și duhul acestui timp de post până la sărbătoarea învierii Mele, iar atunci să fiți cei biruitori, fiilor! O, așezați-vă sub veghe mare, ca să fiți fericiți și îndreptați mereu, și ca să nu uitați de duhul umilinței cea plină de mulțumire sfântă, fiilor. Eu, Domnul, vă voi însoți mereu cu cuvântul cel veghetor și învățător, voi numai să-l împliniți și să rodiți însutit, așa cum firul de iarbă înfrățește crescând, și pace vouă, fiilor!

Acum cântați Domnului, cereți ajutorul Lui și începeți binecuvântați vremea postului mare. O, nu uitați, rămâneți în brațul Meu, lucrați cele ale cetății Mele cu voi cu multă pace, cu sfântă armonie, cu o frumoasă purtare frățească, cu dulce, cu mult dulce, și totul să fie sfânt, un cer senin să fiți voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25-02/10-03-2019